మరో ప్రేమ కథ

సావిత్రి

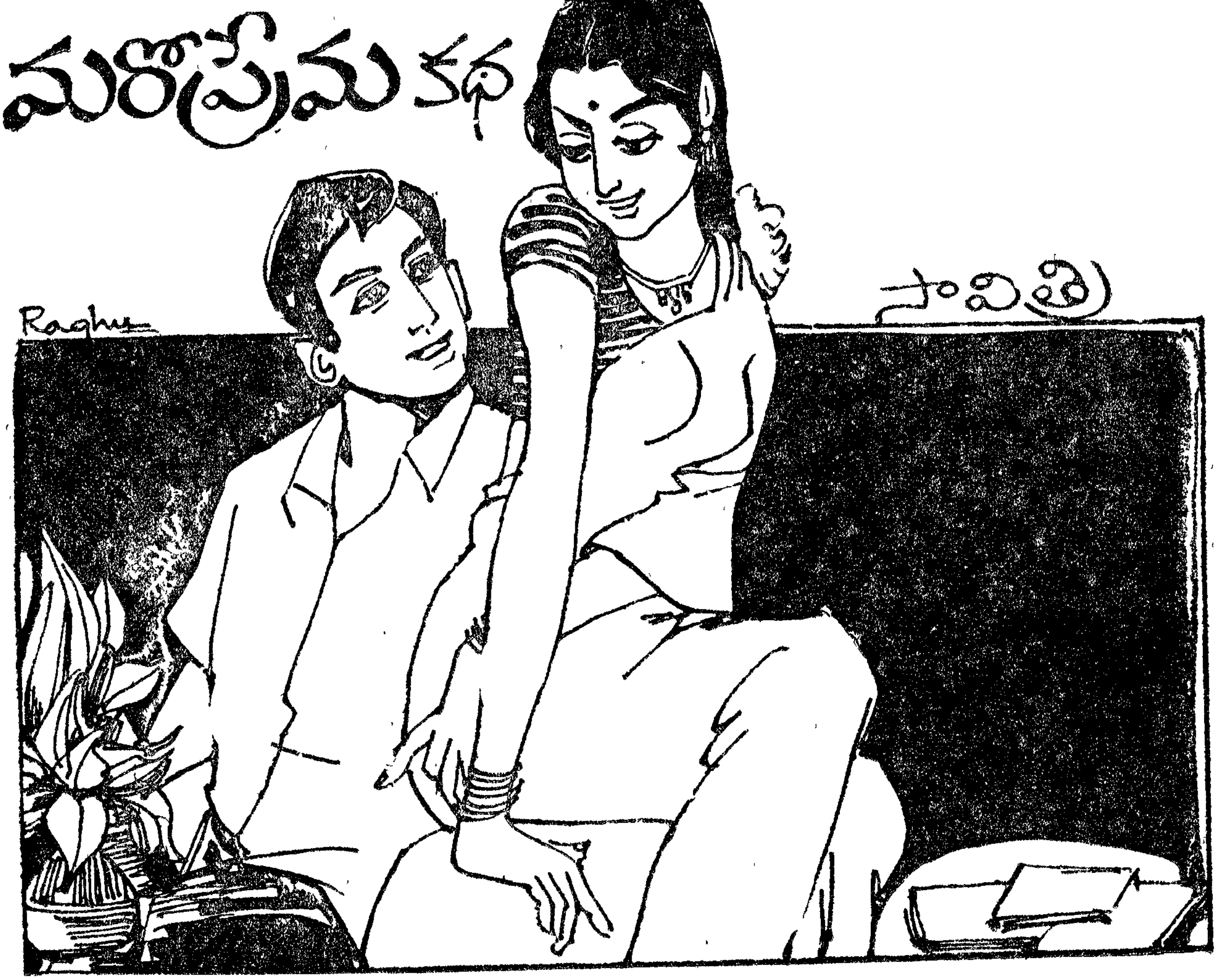

సూరిగాడంటే నాకెంతో ఇష్టం.

నాకు నచ్చిన స్నేహితుల్లో వీడొకడు. జీవితాన్ని చక్కగా అర్థం చేసుకుని నాలుగు రాళ్ళు వెనకేసుకునే ముందు చూపున్న వాడు. నిజాయితీపరుడు.

అందుకే వాడంటే నాకు మహా పెద్ద ప్రీతి.

వాడి కొట్లోకెళ్ళి ఒహ అరగంట సేపయినా కబుర్లు చెప్పకుంటూ కూర్చోకపోతే పిచ్చెక్కిపోతుంది. పాదు మరి? వాడి స్నేహం దక్కించుకున్న నాలాంటి వాడెప్పుడూ చచ్చినా వాడి స్నేహం వదలిపెట్టడు.

ఎందుకంటే—

వాడేం చెప్పినా నిజమే చెబుతాడు. వాడేం చేసినా ధర్మయుక్తంగానే ఉంటుంది. అసలు సూరిగాడి మాటల్లోనే అమృతముంది. వాడి స్నేహంలో తెల్లని వెన్నెల లాంటి చల్లదనముంది. అఫ్ కోర్స్, కొట్లోకెళ్ళినప్పుడల్లా టీలకి, సిగరెట్లకి, వాటికీ— వీటికీ కొదవేం ఉండదు. కాని నేనా విషయాలను ఆశించనని మా ఇద్దరికీ తెలుసు.

అలాంటి సూరిగాడు ఉన్నట్లుండి 'ఒరేయ్ రెడ్డీ! మన మిత్రుడే ది గ్రేట్ హానిఫ్ బంగ్లాదేశ్‌నుంచి ఏస్తూ పెళ్లి చేసుకుని మరీ వచ్చాట్ట!!' అన్నాడు— పళ్ళన్ని కనిపించేలా నవ్వుతూ, రాడార్‌లా నా కళ్ళల్లోకి చూస్తూ.

ఆశ్చర్యపోయాను. ఈ ప్రపంచంలో మరే వింతలు జరిగినా నమ్మగల్ను. కాని ఒక అమాయకుడు, ఆడవాళ్ళంటే ముచ్చె మటలతో తడిసిపోయే అపర ఋష్య శృంగుడు హఠాత్తుగా పెళ్లిచేసుకున్నాడని— అదీనూ బంగ్లాదేశ్ అమ్మాయి!

నమ్మలేకపోయాను.

కానీ, సూర్యుడు అటునుంచి ఇటు— ఇటునుంచి అటు పొడిచినా పొడవ్వచ్చు. సూరిగాడి మాటకి మాత్రం తిరుగుండదు. అందులో ఎలాంటి అబద్ధమూ ఉండదు.

'నువ్వు నమ్మటం లేదుకదూ? మొదట్లో నేనూ నమ్మలేకపోయా. నిన్న సాయంత్రం వాడింటి ముందునుంచి వెళ్తూ వెళ్తూ అలా డాబామీదికి చూస్తే వాడు—వాడి మిసెస్సు కనిపించారు. మన అరవిందం చెబితే తెలిసింది. ఏమైనా మాంచి ఛాన్సు కొట్టేశాడు గురూ! వెన్నెల పువ్వుల్లాంటి పిల్లని తెచ్చుకున్నాడు. ఔనూ! మరచిపోయా. వాడొచ్చి ఎన్ని రోజులయ్యాయో తెలుసా?'

సూరిగాడు మరీ ముందుకి వంగి నా

మరో ప్రేమకథ

కళ్ళల్లో ఏదో వెదుకుతూ అడిగాడు.

తెలీదన్నట్లు తలూపాను.

'వారం రోజులకిపైగా అయిందట! ఎంతసేపు వాళ్ళిద్దరు గదిలోంచి ఇవతలికి వచ్చే సూచనలు కనిపించలేదట...'

సూరిగాడు ఇంకేదో చెబుతున్నాడు. నా మనసంతా అదోలా అయిపోయింది. వాడెంత ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకుంటే మాత్రం చిన్నప్పుడు గోలీలాటనుంచి ఫుట్‌బాల్‌వరకు ఆడుతూ పాడుతూ, అడపా దడపా ఒకే కంచంలో తిన్నవాడు— తన మనసులోని ప్రతిమాట అద్దంలా చెప్పేవాడు— అలాంటివాడు వచ్చి వారంరోజులైనా తనకొక స్నేహితుడున్నాడని మరచిపోయాడా!?

నా బాధ ఎలాంటిదో చెప్పనవసరం లేదనుకుంటాను.

'హనీఫ్' గాడిమీద ఎలాంటి కోపం లేదుగాని ఎందుకో హృదయంలో అదోలాంటి కలత రేగింది. క్రొత్తగా వచ్చిన ఆ అమ్మాయిమీద రవ్వంత ఈర్ష్య పుట్టుకొచ్చింది— ఆక్షణంలో.

సూరిగాడు ఆమాట, ఈమాట చెబుతూనే ఉన్నాడు. నేను తలూపుతూనే ఉన్నాను. కాని మనసంతా ఆ వెధవ మిలిటరీ వాడిమీదే కేంద్రీకృతమైపోయింది. ఇహ చివరికి ఓపికలేక సూరిగాడిదగ్గర సెలవు తీసుకుని బయలుదేరాను.

హనీఫ్ ఎంత అందమైనవాడో వాడిల్లు అంత అందంగా ఉంటుంది. రెండు ఫర్లాంగుల దూరంలోంచి నిల్చొని చూస్తే బాగా కనిపిస్తుంది.

వాడిల్లు దగ్గరవుతున్నకొద్దీ ఎందుకో గుండె వేగంగా కొట్టుకోవటం ప్రారంభించింది. కొంపదీసి ఆవిడగారి కౌగిల్లో, ఆ తీయని మత్తులో నేనొచ్చానని చీదరించుకుంటాడేమో? ఏమో? మిలిటరీ వాడిబుద్ధి ఏ క్షణంలో ఎలా ఉంటుందో తెల్సుకోవటం ఆ బ్రహ్మతరం కూడా కాదు.

అలా అనుకుంటూనే వాడింటిముందు కెళ్ళి కేకేసాను. ఎంతోసేపటికిగానీ వాడి మొఖం కనిపించలేదు. అదృష్టవంతుణ్ని. నన్ను చూడగానే ఎగిరి గంతేసినంత పన్జేసాడు. ఇంకా నయం. వాడంత పైనుంచి నిజంగానే క్రిందికి దూకేస్తాడేమోనని భయపడిపోయాను.

'హలో రెడ్డీ! లోపలికి రా' పైనుంచే ఆహ్వానించాడు, నవ్వుతూ. ఆ ఇల్లు నాకు పరిచయమైనదైనా ఎందుకో ఆ కాసేపు భలే సిగ్గేసింది.

మెల్లగా, తలొంచుకుని మెట్లెక్కి వెళ్ళాను.

చెయవల్సిన మర్యాదలన్నీ చేసాడు. అవన్నీ నేనేం పట్టించుకోలేదుగానీ వాడిలో ఏర్పడిన మార్పుల్ని గమనిస్తుంటే ముచ్చటేసింది. ఎప్పుడు ముభావంగా, తూచి తూచి మాట్లాడేవాడు గలగల పరువళ్ళు తొక్కే సెలయేరులా మాట్లాడేస్తుంటే ఎంతో హాయనిపించింది.

నిజానికి ఇప్పటికిగానీ వాడొక మనిషయ్యాడు. సంతోషం, ఆ సంతోషంలో అవీ ఇవీ మాట్లాడేస్తూ ఎంతోసేపు గడిపేశాం. అలా ఎంతసేపు కూర్చున్నా వాడి భార్య కనిపించకపోయేసరికి ఇహ చిరాకేసి 'పదరా. అలా మన పాత స్థలానికెళ్ళి కూర్చుందాం' అన్నాను.

ఆ మొఖంలో ఏవో వంకర్లు, ఆ కళ్ళల్లో నీరసం స్పష్టంగా కనిపించింది. 'నా భార్యని వదలి నేనొక్కక్షణం ఉండలేనోయ్' అంటున్నట్లున్నాయా చూపులు.

మనసులో ఏమున్నప్పటికి బుద్ధిగా నా వెంట బయలుదేరాడు— హనీఫ్.

అప్పుడే రాత్రియింది. తెల్లని వెన్నెల ఒళ్ళంతా స్పర్శిస్తూ గిలిగింతలు పెడుతోంది. చల్లని పిల్లతెమ్మెరలు కమ్మని కథలు చెబుతున్నాయి.

చదువుకునే రోజుల్లో ప్రతిరోజు ..లా జూనియర్ కాలేజ్ ముందున్న ఫుట్‌బాల్ గ్రౌండ్‌లో కెళ్ళి బాతాఖానీ కొట్టేవాళ్ళం కనీసం ఒహ గంటసేపయినా.

మామూలుగా కూర్చునే చోటే కూర్చున్నాం. ఎప్పటిలాగే నాముందు కూర్చుని చిన్న చిన్న రాళ్ళని తీసుకుని విసిరేస్తున్నాడు. నాకు తెలుసు, వాడు నాకళ్ళల్లోకి చూడలేక పోతున్నాడని, తన పెళ్ళి విషయం ఎలా చెప్పాలో తెలీక మహా హైరాన పడుతున్నాడని. నేనా మాత్రం గమనించగల్ను.

'ఔనూ? పెళ్ళి చేసుకున్నావటు?' ముందు నేనే కదిలించాను.

హనీఫ్ సీరియస్ అయిపోయాడు.

'ఔను' తలొంచుకునే జవాబిచ్చాడు; రాళ్ళని మరింత బలంగా విసిరేస్తున్నాడే(పార. ఏదో చెప్పాలని అనుకుంటున్నాడు. కానీ చెప్పలేక పోతున్నాడు. చెప్పటం ఇష్టం లేకో లేక సిగ్గు పడుతున్నాడో ఎటూ తేల్చుకో లేకపోయాను.

అతని చేతుల్లోని రాళ్ళని లాక్కుంటు, 'అమ్మాయిది బంగ్లాదేశ్ అని విన్నాను.' అన్నాను. ఈమారు తలెత్తి నాకళ్ళల్లోకి సూటిగ చూసాడు. ఆ కళ్ళు, ఆ కళ్ళే 'అన్నీ నిజం చెబుతాయి,' రవ్వంత కదిలాడు.

'రెడ్డీ! నా పెళ్లి విషయంలో అసలు నువ్వేం విన్నావో ముందుచెప్పు.'

వాడలా అడగటం నేను చెప్పాక పోవటమా?

'ఏముంది? యుద్ధం ముగిసాక బంగ్లాదేశ్ అమ్మాయిని లవ్ మేరేజ్ చేసుకున్నావని

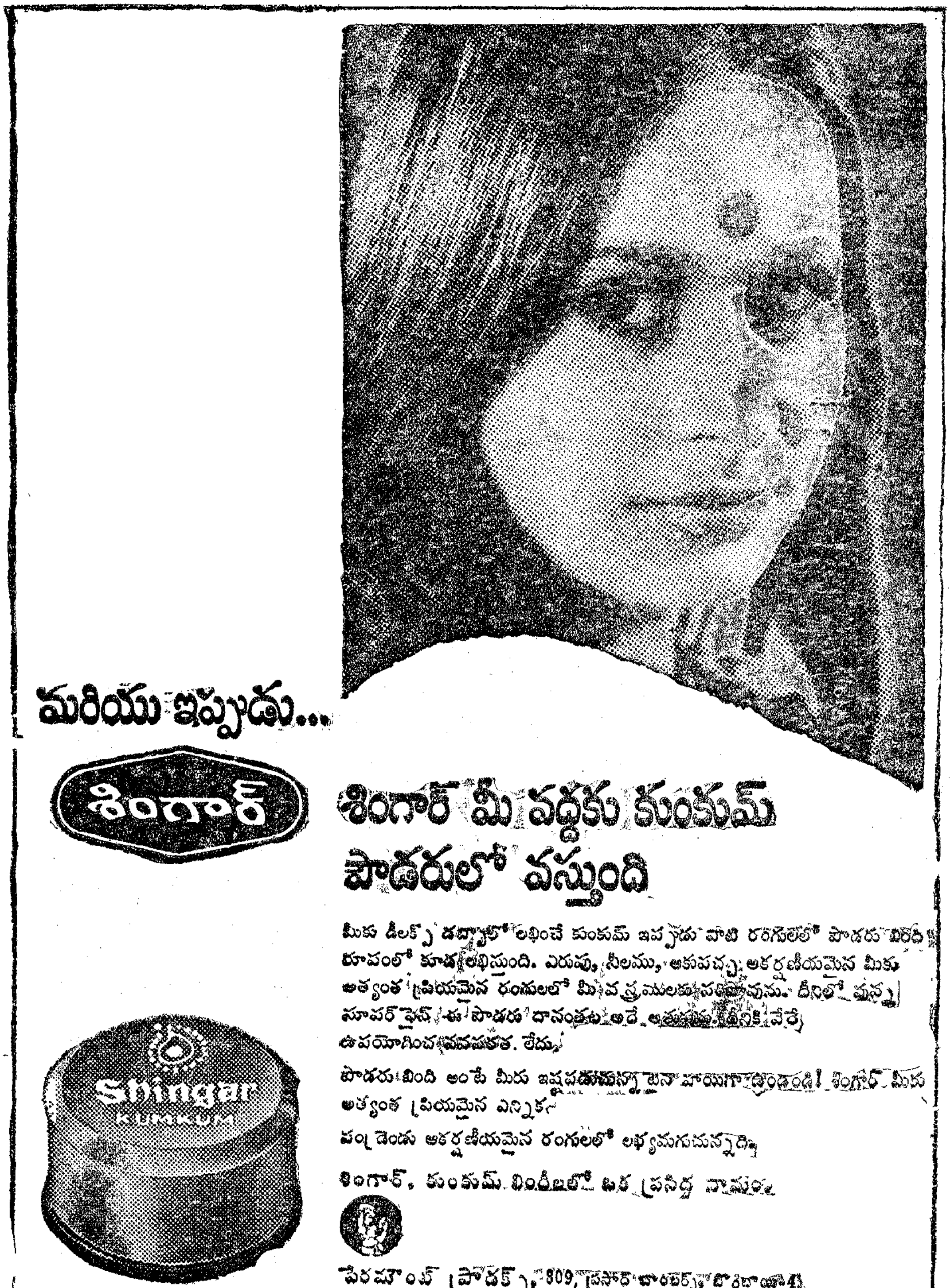

తెలిసింది. అంతే...' అన్నాను మామూలు గానే.

వచ్చాడు.

'నేను లవ్‌మేరేజ్ చేసుకున్నది నిజమే. కాదు?'

కానీ బంగ్లాదేశ్ అమ్మాయిని మాత్రం

మహాభృంగరాజ్
శిరస్సును చల్లగా వుంచేందుకు
సాటిలేని గుణములను కలిగివున్నది.

భృంగాల్

మహాభృంగరాజ్ హెయిర్ ఆయిల్
కలకత్తా కెమికల్‌వారి నవీన
కర్మాగారంలో నిఖార్సయిన
ఆయుర్వేద ఫార్ములా ప్రకారం
తయారుచేయబడింది.

భృంగాల్

హెయిర్ ఆయిల్ భృంగరాజ్ ఆకుల
సారం, నువ్వుల నూనె మరియు
12 ఇతర ఆయుర్వేద దినుసులతో
కూడినది. ఇవన్నీ శిరస్సును చల్లగా
వుంచుతాయి. మీ శిరోజాలకు నూతన
సత్తువను చేకూర్చుతాయి.

అచ్చితమైన ఆయుర్వేద ఫార్ములా
ప్రకారం తయారుచేయబడింది.
భృంగాల్
మహాసనలీనే
మహాభృంగరాజ్
హెయిర్ ఆయిల్

CTC-15 TEL

'మరి? !'

'మనమ్మాయే, కానీ...' మధ్యలో ఆగిపోయాడు. తలని మరింత క్రిందికి వంచేసుకున్నాడు.

'ఊఁ. ఆగిపోయావేం?'

'ఆ అమ్మాయి...ఆ అమ్మాయి, ముస్లిం కాదు. నాయుండ్ల అమ్మాయి.'

'ఆఁ! ! !' ఆశ్చర్యపోయాను.

'ఏవూరు? ఎలా పరిచయమైందిరా?'

'నేను మా అత్తయ్యగారింట్లో ఉంటూ షార్ట్‌హేండ్ నేర్చుకునే రోజుల్లో ఇద్దరం చింత గింజలతో అదేదో ఆట ఆడుకునే వాళ్లం.'

ఔనౌను. అప్పుడు జ్ఞాపక మొచ్చింది. అడపాదడపా డబ్బు సరిపడలేదని ఇంటికి వచ్చినప్పుడల్లా ఆ అమ్మాయి గురించి మహా గొప్పగా చెప్పేవాడు. ఆ అమ్మాయి (అప్పటికి ఇంకా 'చిన్న' పిల్లేనట!) మాటి మాటికి వచ్చేదట. తనేమో అత్తయ్య ఏమైనా అనుకుంటుందేమోనని, ఆ అమ్మాయి దగ్గరికొస్తే చాలు ఏదో భయం కలిగేదని చెప్పేవాడు. ఒక్కోసారి అత్తయ్య రావద్దని కసురుకున్నా మళ్లీ వచ్చేదట. ఆ రోజుల్లో వాడలా భయంగా, సిగ్గు పడుతూ చెబుతుంటే నవ్వుకునేవాణ్ని.

'ఎవరూ? ఆరోజుల్లో 'పాప' అనే అమ్మాయి గురించి తెగ కబుర్లు చెప్పే వాడవి. ఆవిడేనా?'

'ఔన్రా. ఆమే, రెండు సంవత్సరాల క్రితం ట్రేడింగ్‌కి వెళ్లినపుడు బస్‌స్టాండ్ దగ్గర కనిపించింది. ఆ తరువాత రోజా ట్యాంక్ బండ్‌లో కల్సుకునే వాళ్లం. నేను మిలిటరీ వాణ్ని. నా ఉద్యోగం ప్రమాదకరమైనదని ఎంతో నచ్చచెప్పాను. మన మధ్య కులమనే మరో ప్రమాదకరమైన అగాధముందని చెబితే అన్నింటికీ ధైర్యంగా నిల్చుంటానని చెప్పేది.' అని కాసేపాగి,

'ఇటు మావాళ్లు అటు వాళ్ల వాళ్లు ఒప్పుకోరని చెప్పాచేయకుండా పెళ్లి చేసుకున్నాం.' అని తప్పు చేసిన వాడిలా తలొంచుకున్నాడు—పెళ్లికూతుర్లా.

చల్లనిగాలి మెల్లగా వీస్తూనే ఉంది. మెయిన్‌రోడ్ మీద వీధి దీపాలు మిణుకు మిణుకు మంటున్నాయి. ఆ మసక వెలుతుర్లో, ఆ వెన్నెల్లో వాడి ఒళ్లంతా

బరాతిలా మెరిసిపోతోంది:

'మరి బంగ్లాదేశ్ అమ్మాయిని...?'

'అదేం లేదురా, నేను పెళ్లి చేసుకున్నానని మొదట్లో మావాళ్లందరు ఏడుస్తూ నానా హంగామా చేసినా తరువాత చల్లబడిపోయారు. కానీ ఈ విషయం మరొకరికి తెలిస్తే మా చెల్లాయి పెళ్లి జరగదని మా నాన్నగారే అలా అందరితో చెప్తున్నారు.' అన్నాడు.

అదీ సంగతి ఏది ఏమైనా అమాయకుడనుకున్నవాడు మహా ఘటికుడే. లేడీస్ అంటే వెయ్యి ఆమడలదూరం పరుగెత్తే వాడు ఉన్నపళంగా లవ్‌మేరేజ్ చేసేసుకున్నాడు. ఇది కాల వైపరీత్యం.

'ఔనూ?' నేలమీద వ్రేలితో పిచ్చిగీతలు వేస్తున్న వాడి చేయందుకుని 'నువ్వు చేస్తున్న ఉద్యోగం. నీ జీతం వగైరా వగైరాలన్నీ దాచకుండా చెప్పేసావా? లేక డంబాలు కొట్టావా??'

'లేదురా అంతా నిజమే చెప్పాను.'

'అలా అయితే ఫర్వాలేదు. లేకపోతే మహ్వొట్టి డబ్బారాయుడవని ఆ తరువాత నిన్ను చులకనగా చేసుకోవచ్చు. ఏమంటావ్?' అన్నాను.

వాడు లవ్‌మేరేజ్ చేసుకున్నందుకు నా సంతోషాన్ని వ్యక్తపరుస్తూ వాడి చేయిని సున్నితంగా నొక్కాను.

హనీఫ్ తెల్లని మొఖంలో ఏవో నలుపు ఛాయలు ఆవరించాయి. నిరాశతో—

'కానీ?' అంటు ఆగిపోయాడు. ఆ గొంతులో ఏదో ఆర్ద్రత మరేదో భయం గోచరించింది.

'ఏమిటి గురూ? నీ బాధేమిటో నాతో చెప్పు, సాధ్యమైనంత వరకు శాయశక్తులా పోయించేస్తాను.' అన్నాను అనునయంగా.

'కానీ మరో చిక్కొచ్చి పడిందిరా. మా

దీనిని అలక్ష్యం చెయ్యకండి!

జలుబు తీవ్రపరిస్థితిని తీసుకురావచ్చును—రబెక్స్ రాయండి; ఒకేసారి గట్టిగా రాస్తే—జలుబుల నుండి రక్షణ నిచ్చి శక్తివంతముగా పనిచేయును.

* శీఘ్రంగా పనిచేస్తుంది-చర్మ గ్రంధులలోకి పోతుంది-శరీర వేడిమిని అధికంచేయును. * జలుబులను ఎదుర్కొను 7 వైజ్ఞానిక ఔషధులతో తయారైన రబెక్స్ శీఘ్రంగా పనిచేస్తుంది. దీని వలన అన్ని విధాల జలుబులకు ఉపశమనము కలుగును. రబెక్స్ ఛాతీలోని బిగుత్వమును సడలించి ముక్కు-దిబ్బడను, తలనొప్పిని పోగొట్టును.

6 గ్రాముల డబ్బాలలో, 20 గ్రాముల మరియు 65 గ్రాముల సీసాలలో దొరకును.

రబెక్స్

everest/371a/ACW Tel

మరో ప్రేమ కథ

నాన్నగారు అన్నింటికి ఒప్పుకున్నా ఒక్క విషయంలో మాత్రం పేచీ పెడుతున్నారు.' దాదాపు ఏడుస్తున్నట్లే మాట్లాడాడు.

'ఏమిటది?'—నా ఆతురత.

'ఆవిడ పేరుమార్చి మా కులంలో చేర్చుకోవాలట!!' తలొంచుకున్నాడు. వాడి కనుకొలకుల్లో ఛటాల్న కన్నీరు చిమ్మ టట్లు గుర్తించాను.

మౌనం వహించాను. ప్రేమ పెళ్లిళ్లో వచ్చే చిక్కుల్లో ఇదొకటి, అది సహజమే.

'అలా చెప్పటం న్యాయమే?' అన్నాను.

'ఏం న్యాయమోయ్ అలా జరగటానికి వీల్లేదు.' అంత బిగ్గరగా ఎప్పుడు మాట్లాడలేదు. కోపంలో బుగ్గలు ఎరు పెక్కిపట్టున్నాయి అదురుతున్నాయి.

'నేను మిలిటరీవాణ్ణి. నాతో అందం లేదు. మరి చదవంటావా అదీ అంతంత మాత్రమే. అయినప్పటికి నన్ను ప్రేమిం చింది. నన్ను నమ్మి తన వాళ్లందరిని వదలి వచ్చేసింది. చిన్ననాటినుంచి నుదుట బొట్టు పెట్టుకుని హాయిగా కాలేజికెళ్లే అమ్మాయిని పట్టుకుని కులం మార్చి, పేరు మార్చి బొట్టులేకుండ బోసి మొఖంతో బురఖా వేయిస్తే ఆవిడెంత మానసికంగా కృంగిపోతుందో నీకు తెలుసా? నో నో. అలా జరగటానికి వీల్లేదు. ఏమైనా సరే. నేను మాత్రం ఆవిడ కులం మార్చను, పేరు మార్చను. ఇలాగే ఉంటాం. ఏం? బతకలేమంటావా?; ఆవేశంలో అటూ ఇటూ కదిలాడు హనీఫ్.

'సరే. మీ రిద్దరు ఇలాగే ఉంటారు. మరి మీకాబోయే సంతానం విష యంలో ఏం కావాలి? వాళ్ల భవిష్యత్తు రవ్వంతైన ఆలోచించావా?'

మొహమాటం లేకుండా సూటిగానే అడిగేసాను.

'నేను బాగా ఆలోచించాను. మరీ అంత అవసరమైతే నేను పేరు మార్చు కుంటాను. అన్నింటిని వదులుకున్న ఒక దేవతని నేను బాధపెట్టలేను. ఇది అసం భవం' అన్నాడు ధృడంగా,

నవ్వొచ్చింది. నవ్వేసాను.

'విష్‌యూ బెస్ట్ అఫ్ లక్. మరి పెళ్లి పార్టీ ఎప్పుడిస్తావురా?' ఆ పరి స్థితిలో అడగొద్దనుకుంటూనే అడిగేసా.

'ఈగొడవ తేలిపోనీ గురూ. ఇహ బ్రహ్మాండమైన పార్టీ మన వాళ్లందరికి ఇచ్చేస్తాను.' అంటూ 'ఇహ వెళ్దామా' అన్నట్లు ఇబ్బందిగా నావైపుచూస్తు కదిలారు. ఇహ అక్కడ కూర్చుంటే వాడిక్కడున్నా మనసుమాత్రం ఆ అమ్మాయి మీదే ఉంటుందని గమనించేసి లేచి నిల్చు న్నాను.

ఆ తర్వాత—రోజూ ఒహ అరగంటసేపు మాట్లాడుకునే వాళ్లం; ఆ కూర్చున్నంత కాలం ఎంతసేపు తన భార్యనే పొగిడే వాడు. తనలాంటి అదృష్టవంతుడు ఈ ప్రపంచంలో మరొకడు లేడని, అలాంటి అనుకూలవతైన అర్ధాంగి లభించిందంటే అదేదో పూర్వజన్మలో పుణ్యకార్యం చేసు కున్నానని చెప్పేవాడు. తనో హిందూ అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకోవాలని కలలు కనేవాడని ఆ కలలన్నీ యదార్థ మయ్యాయని [illegible]

హనీఫ్ చెప్పే ప్రతిమాటని బుద్ధిగా డిసిప్లిన్‌తో కూర్చొని శ్రద్ధగా వినేవాణ్ణి. అడపాదడపా వాణ్ణి మాటల్తో పైకెక్కించే వాణ్ణి, ఆ సంతోషంలో తన భార్యని మరింత పొగిడేవాడు. నాకదో గమ్మత్తుగా ఉండేది.

ఇలా నాలుగు రోజులు గడిచిపోయాయి.

ఒకరోజు ఆలస్యమైతే వాడింటికెళ్లాను. వెళ్లానా? ఇంకేముంది. నన్ను చూడగానే వాళ్లమ్మ ఒక్కపాటున ఏదో మొదలు పెట్టింది. వాళ్ల నాన్నగారితో పోట్లాడి పెట్టె బెడ్‌తో, చివరికి చిన్ననాటి ఫోటోతోసహా తన భార్యని తీసుకుని వెళ్లి పోయాట్ట!

ఆవిడ్ని ఎలా ఓదార్చాలో తెలీక అక్కడ కాసేపు నిల్చొని ఇహ ఉండలేక పిలుపు తీసుకుని వచ్చేసాను. అంతే. కొన్నాళ్ళ వరకు వాడి సంగతేమి తెలీలేదు. అప్పు డప్పుడు సూరిగాడితో ఆ విషయమే చెప్పే వాణ్ణి.

అలా ఉండగా మా ఆవిడకి ప్రసవించే రోజులొచ్చినందుకు పూరికెళ్లాల్సి వచ్చింది. భగవంతుని దయవల్ల అంతా సవ్యంగానే జరిగింది. వంశోద్ధారకుడే పుట్టాడు! ఆ సంతోషంలో ఇంటికి తిరిగొస్తే హనీఫ్ గాడి లెటర్ కకిపించింది.

తానేదో ఇబ్బందిలో చిక్కుకున్నానని ఎలాగైనా సరే ఒహ వందరూపాయలు పంపించమని, అలా చేయని పక్షంలో సూరిగాడి దగ్గర, అరవిందం, బాలయ్య; శేషాచారి వాళ్లందరితోచెప్పి పంపించమని అతని ఉత్తరం సారాంశం.

ఉత్తరం మీదున్న డేట్ చూసాను.

ఆ ఉత్తరం వ్రాసి అప్పుడే ఇరవై రోజులు దాటిపోయాయి. జాలేసింది. వెంటనే సూరిగాడి దగ్గరకెళ్లి పరిస్థితి అంతా చెప్పేసి రెండొందలు పుచ్చుకుని అతనిచ్చిన అడ్రసు ప్రకారం వెదుక్కుంటూ వెళ్లాను. గంటసేపు వెదికి వెదికి చివరికి వాడున్న బ్లాకులో కెళితే మూడ్రోజుల క్రితమే ఖాళీచేసి వెళ్లిపోయాడని తెలిపి ఉస్సూరు మన్నాను.

స్నేహితుణ్ని ఆదుకోవాలని ఇంత కష్ట పడితే జరిగింది మరొకటి. పాపం. వాడే మయ్యాడో, ఎక్కడికెళ్లాడో? ఎలాంటి

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడన్‌సా
విరేపనముతో
చికిత్సను పొందండి
-శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!
ఇప్పుడు
-ఒక కొత్త
ప్యాక్‌లో
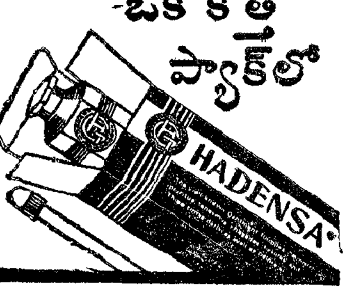

ఇబ్బందులు పడుతున్నాడో? మనసు చివుక్కుమంది.

ప్రేమించి పెళ్లిచేసుకున్న మధ్యతరగతి వాళ్లందరికి పట్టినగతే వాడికి పట్టింది. ఆ భగవంతుడే వాణ్ని రక్షించాలి. అంతకంటే మరేం కోరుకోనూ? ఇంకేం చేయనూ ?

ఇంటికి తిరిగొచ్చాను.

అంతే. కాలం ఆగలేదు. అప్పుడే రెండు సంవత్సరాలు దాటిపోయాయి.

హనీఫ్‌ని మరువలేకపోయినా దాదాపు మరచిపోయినట్లే అయింది.

అయితే — ఈ మధ్యే బిజినెస్ పనిమీద మద్రాసు కెళ్లాల్సి వచ్చింది.

పనంతా ముగించుకుని మౌంట్‌రోడ్ లోంచి వస్తుంటే ఎవరో పిలిచినట్లనిపించింది. వెనక్కి తిరిగి చూసాను.

హనీఫ్! ఔను. వాడే!! వాడిప్రక్కన 'ఆ, అమ్మాయి.' ఆ అమ్మాయి చంకలో మరో పాప!!

ఆశ్చర్యపోయాను. ఒక్క అంగలో వాడి దగ్గరికి చేరుకున్నాను.

'ఏరా? కులాసా? ఎప్పుడొచ్చావి మద్రాసుకి??'

నవ్వుతున్నాడు. వాడెంతో మారిపోయినా ఆ నవ్వు మాత్రం అలాగే ఉంది.

నేనేం మాట్లాడలేకపోయాను. ఆ ముగ్గురిని చూస్తూ నిల్చుండిపోయాను; ఏదో ఆనందం. ఏదేదో కల్గింది. వాణ్ని అమాంతంగా కౌగలించుకోవాలనిపించి అది మౌంట్‌రోడ్డని గుర్తుకొచ్చి ఆ పని విరమించుకున్నాను.

'ఏంట్రా? అలా చూస్తున్నావ్!' చేయందుకొని నొక్కాడు.

తేరుకున్నాను. నవ్వాను.

నే నొచ్చి రెండు రోజులయింది. ఔను? నువ్విక్కడున్నావేం ?

'అదంతా చెబుతానుగానీ ఇంటికిపద... అన్నట్లు మరచిపోయా. మా ఆవిడను నువ్వు చూళ్లేదుగా. ఆవిడ ఈవిడే. ఆ చంకలో ఉన్నది నీ కోడలు.' గర్వంగా భుజాలెగరేస్తూ నా కళ్లల్లోకి అదోలా చూసాడు హనీఫ్.

పాప నెత్తుకొని ముద్దెట్టుకున్నాను. అచ్చం తల్లిపోలికే. ఎర్రగా, బొద్దుగా గుండ్రంగా జపాను బొమ్మలా ఉంది. ఆ పాపని ముద్దెట్టుకుంటే ఇంకా పెట్టుకోవాలనిపిస్తుంది.

ఒకప్పుడు నా మనసులో ఏమున్నప్పటికీ ఆ క్షణంలో మాత్రం హనీఫ్‌గాడు చాలా అదృష్టవంతుడని ఒప్పుకోక తప్పలేదు — మనసులో. చూడగానే గౌరవభావం కల్గించే అర్ధాంగి, చందమామలాంటి కూతురు, ఇంకేం కావాలి ? అనుకున్నాను.

'పాప పేరేమిట్రా?'

'హిమబిందు;'

వాడి మొఖంలోకి చూసాను. కళ్లు తృప్తిగా మిలమిల మెరుస్తున్నాయి. అనుకున్నంత చేసేసారు. నా జేబులోని పెన్ను తీసి నోట్లోకి పెట్టుకుంటున్న 'హిమబిందు' బుగ్గలమీద ముద్దు పెట్టుకుని ఓరగా ఆవిడవైపు చూసాను.

ఆమె హనీఫ్‌గాడివైపే చూస్తుంది. ఆ కళ్లల్లో ఆప్యాయత, అనురాగం, ఆరాధన అన్నీ ఉట్టిపడుతుంటే - 'అదృష్టవంతుడు' అనుకున్నాను — మరోసారి. ●